

Тѣй през цели Божи ден
Край сеното горд, засмен,

С хляб и сирене в рѣка
И изпѣчен ей-така

Цял свят кани на борба,
И с тези мечти Чочо заспа...

Но веднага се събуди
И уплашено се чуди:

Нещо в къта там гризе? ...
Той подскочи на нозе,

Цял изтрѣпна, зарева
И избяга презглава.

— Тигѣр, татко, в двора скита!
— Тигѣр ли? — бащата пита

— Може лѣв да е, не зная ...
Ох, умѣт ми се замая! ...

Рунтава му е снагата,
Дѣлги, страшни му рогата,

— Де е? — Там. Еднѣжж той зяпна,
И закуската ми лапна ...—

Трѣгват татко и слугите
Гледат, гледат дяволити:

Сиво мишче зѣбки трака,
Сиренцѣте на юнака

Кротко сбрало до нозе
И го сладичко гризе.